

— अथरे 4, 22—24. एक — अन्य — एक — अथरे — अथरे 12, 123. Zwei auf einander folgende एक, welche sich auf einen und denselben Begriff beziehen, also nicht in einem Gegensatz zu einander stehen, bedeuten je einer, einer um den andern: एकैका क्रतुं परिं पति सद्यः RV. 1, 123, 8. एकमेकम् (रत्नम्) 20, 7. सत मे सत शाकिन् एकमेका शता दंडः 5, 32, 17. स्नापयति स्म — अथ्येकमेकं पुरुषं प्रमदाः सत चाष्ट च R. 2, 91, 51. Bhāg. P. 5, 22, 9. Vgl. एकैका. — 4) zu einem blossen unbest. Art. sinkt एक erst in später Zeit herab, doch finden sich Spuren davon schon im alten Epos: एकं कालं (einstmals) जनन्यर्थे किमवत्तं जगाम सः R. 4, 61, 24. स्त्री-संस्थानं चाप्सरस्तोयमारुडित्तप्यैना ज्योतिरेकं जगाम Śāk. 126. नवापसा भिन्नमिवैकपङ्क्तम् 175. विश्रातेन भवता ममाप्येकस्मिन्कर्मणि सहायेन भवितव्यम् 22, 17. 83, 6, v. l. एकस्मिन्प्रदेशे Pañkā. 20, 25. पुरुषमेकमपश्यत् 242, 6. Hit. 10, 8. Vet. 36, 4. Kathās. 7, 16. Vid. 84, 233. एकस्मिंश्च दिने 221. subst. Jemand: तत्रैदा वाङ्मुरेन चिक्त्रो मे पौण्ड्रवर्धने Vid. 270. — 5) über एक = मरुत् s. VP. 15, N. 22. — 6) N. pr. eines Sohnes von Raja Bhāg. P. 9, 13, 2. — Vielleicht von demselben pronom. Stamme, der in एतद् enthalten ist.

एकक्षत्रियन्, एकस्तु und एकस्त्रिय s. u. एकरिक्थिन्, एकर्तु und एकर्षि. एकैक (von एक) adj. einzig, alleinig, alleinstehend P. 5, 3, 52 (एकैक). AK. 3, 2, 31. H. 1437. त्ना चरिष्वैककम् (neben द्वे, त्रिका) RV. 10, 89, 9. महानप्येको वृत्तः सर्वतः सुप्रतिष्ठितः। प्रसह्यैव हि वातेन शक्यो धर्षयितुं यतः ॥ Pañkā. III, 31. Kathās. 26, 196.

एककपाल (एक + क) adj. aus einer Schale bestehend, in einer Schale enthalten: पुरोडाश Ait. Br. 3, 48. Çat. Br. 2, 4, 3, 8. 10 und oft.

एककर (एक + कर) adj. f. ई Eines tuend P. 3, 2, 21.

1. एककार्य (एक + कार्य) n. ein einziges (oder ein und dasselbe) Geschäfte, — Werk MBh. 2, 791. 3, 13997. Sund. 1, 4.

2. एककार्य (wie eben) adj. ein und dasselbe Werk vor sich habend Pañkā. 182, 23.

एककालम् (von एक + काल) adv. nur zu einer Zeit d. i. nur ein Mal (am Tage): एककालं चरेद्भैतं न प्रसज्यते विस्तरे M. 6, 55. Kull. zu 11, 123.

एककालिक (wie eben) adj. nur zu einer Zeit —, nur ein Mal (am Tage) stattfindend: तेभ्यो लब्धेन भैतेण वर्तयन्नेककालिकम् (आहारम् zu ergänzen oder als adv. zu fassen) M. 11, 123.

एककुण्डल (एक + कु) m. ein Beiname 1) Kuvera's H. an. 5, 45. Med. l. 169. — 2) Balabhadra's Triak. 1, 1, 36. H. 224. H. an. Med. — 3) Çesha's, des Königs der Nāga, H. 1307, Sch.

एककुष्ठ (एक + कुष्ठ) n. eine Art von Aussatz, Ichthyosis nach Wils 261. Suçr. 4, 268, 3. 269, 2.

एकगुरु (एक + गुरु) m. Studiengenosse (denselben Lehrer habend) AK. 2, 7, 11. H. 79.

एकग्राम (एक + ग्राम) m. ein und dasselbe Dorf gaṇa गृहादि zu P. 4, 2, 138. Davon एकग्रामीण adj. in demselben Dorfe wohnhaft M. 3, 103. एकग्रामीय dass. gaṇa गृहादि zu P. 4, 2, 138.

एकचक्र (एक + चक्र) 1) adj. f. छा a) einrädiger RV. 1, 164, 2. Nir. 4, 27. AV. 10, 8, 7. — b) von einem Königsrade (vgl. MBh. 13, 4262) befahren, von einem Herrscher beschützt: पृथिवी Bhāg. P. 3, 1, 20. — 2)

m. N. pr. eines Dānava MBh. 1, 2533. 2657. Hariv. 200. 13036. 13186. 13601. fg. Bhāg. P. 6, 6, 30. VP. 147. — 3) f. °चक्रा N. pr. einer Stadt der Kikāka MBh. 1, 382. 2255. 6094. 6928. 3, 571. 572. LIA. I, 664, N. 5. Nach Triak. 2, 1, 12: neutr.

एकचक्रवर्तिन् (एक + च) m. Alleinherrscher über die ganze Erde; davon nom. abstr. °वर्तिता Vid. 2.

एकचत्वारिंश (vom folg.) adj. der 41ste MBh. in den Unterschrr. der Adhjaṇa.

एकचत्वारिंशत् (एक + च) f. einundvierzig Çat. Br. 10, 4, 3, 15.

एकचर (एक + चर) 1) adj. f. छा a) allein wandernd, nicht in Gesellschaft lebend: भित्तुः MBh. 1, 3631. मुनिः 3, 3087. Bhāg. P. 5, 3, 30. von Thieren R. 13, M. 3, 17. — b) zu gleicher Zeit schreitend Çat. Br. 3, 8, 3, 17. 18. — 2) m. Rhinoceros Triak. 2, 3, 3.

एकचरण (एक + च) adj. einfüßig; m. pl. N. eines fabelhaften Volkes Varāh. Brh. S. 14, 31 in Verz. d. B. H. 242.

एकचारिन् (एक + चा) 1) adj. = एकचर a. MBh. 1, 6928. — 2) m. ein Pratyekabuddha Triak. 1, 1, 13.

1. एकचित (एक + चित) n. 1) der auf einen Gegenstand gerichtete Gedanke Prab. 8, 15. — 2) ein und derselbe Gedanke, Einmütigkeit: एकचिते द्वयेरेव किमसाध्यं स्यात् Kathās. 3, 12. एकचितगतं पुरम् R. 2, 40, 35.

2. एकचित (wie eben) adj. f. छा 1) nur einen Gedanken habend, nur an Eines denkend; in comp. mit der Ergänzung: तदेकचित्ता nur an ihn denkend Hit. 39, 22. Kātaka 10. एकचितता das auf einen Gegenstand gerichtete Sinnen Pañkā. 244, 23. — 2) einen und denselben Gedanken habend, einmütig: सर्वैरेकचित्तीभूय ज्ञानमादाय उदुपिताम् Hit. 14, 3. एकचितता Uebereinstimmung, Einmütigkeit Bhakti. 1, 29.

एकचितान (एक + चि) n. das auf einen Gegenstand gerichtete Sinnen: एकचितनमर्थानामनर्थश्चैव चितनम् MBh. 2, 242.

एकचूर्णि (एक + चूर्) m. N. pr. eines Autors Weber, Lit. 42. 88.

एतचेतम् (एक + चे) adj. einmütig Bhāg. P. 6, 3, 21.

1. एकचोदन (एक + चो) n. das Aufführen in der Einzahl Kātj. Çr. 4, 3, 11. 5, 6, 7.

2. एकचोदन (wie eben) adj. auf einer Regel beruhend Kātj. Çr. 16, 7, 17.

एकच्छाय (von एक + छाया) adj. nur Schatten habend, ganz finster: एकच्छायं चक्रतुस्तावाकाशं शर्वृष्टिभिः MBh. 4, 1878. 1858.

एकज (एक + ज) adj. 1) einzeln geboren: साकंजानां सप्तयमाङ्कुरैकजम् RV. 1, 164, 15. षड्मा एक एकजः AV. 10, 8, 5. Çāṅkh. Çr. 8, 17, 2. einzeln aufgewachsen, von einem Baume Kātj. Çr. 6, 1, 15. Hip. 1, 39. — 2) einzig in seiner Art RV. 10, 84, 2. — 3) einartig, sich gleich bleibend: क्षुधाम्युग्रं चेतारं पुरुषोमानमेकजम् AV. 6, 99, 1.

एकजन्मन् (एक + जन्) m. 1) Herrscher, König (dessen Geburt einzig ist) Triak. 2, 8, 1. — 2) ein Çūdra (der Einmalgeborene im Gegensatz zu द्विजन्मन्) Wils.

एकजात (एक + जात) adj. von demselben Vater, — von denselben Eltern erzeugt: बह्विषु चैकजातानां नानास्त्रीषु M. 9, 148. भ्रातृणामेकजातानाम् 182. Uçanas in Dāj. 108, 10. Sch.: = एकजातीयमातृजात.